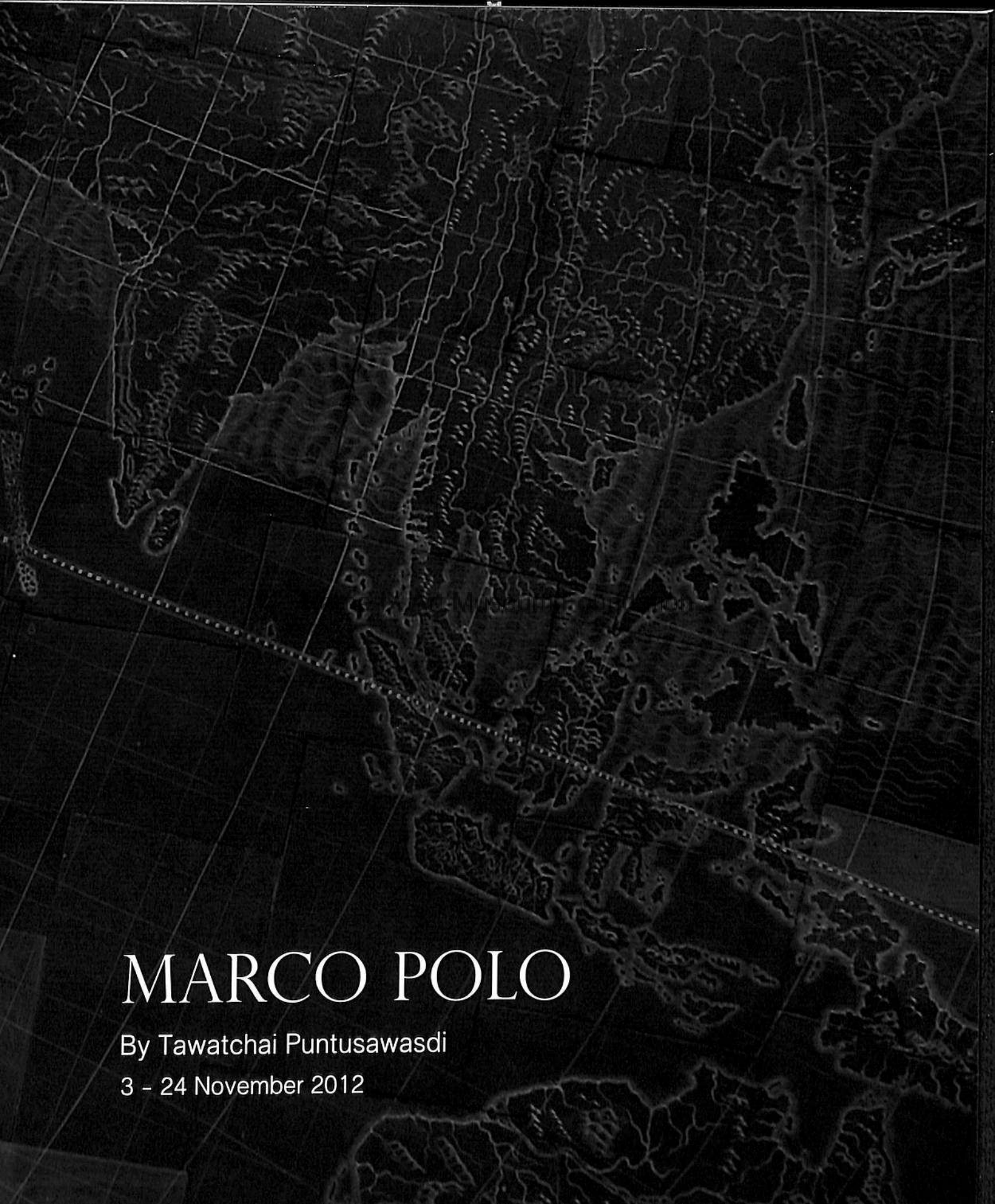

MARCO POLO

By Tawatchai Puntusawasdi

3 - 24 November 2012

Rama IX Art Mus

MARCO POLO

Solo Exhibition by Tawatchai Puntusawasdi

3 - 24 November 2012
Numthong Gallery

Marco Polo: Man on the Moon

The concept of travelling, searching and discovering something new in this world may sound too romantic and idealistic, but unarguably we all are searching for the meaning of life each and every day. **Tawatchai Pantusawasdi** is no exception; the sculptor transforms ordinary found objects into art works to start conversations about life and change our perspectives of the world. From years of experience, his expertise has developed into an overlap between artistic ability and inventor's skills, which are applied in his modification and distortion of objects that deviate from our usual perception. Those who are familiar with his works will realize that it is not a coincidence that an artist gains a high level of craftsmanship and calculating skills untaught in any mathematic lessons. Moreover, each piece is also imbued with artistic aesthetics when a sculpture made of general materials like wood, metal, and rock has brought our perception into a magical, poetically enchanted world.

The constant shift between the three-dimensional and the two-dimensional leaves strange traces in contrast with the traditional process of sketching and drafting before making a sculpture in the round. Tawatchai has created some new dimensional freedom for artistic definitions and sensory perceptions. Sometimes it seems like he intentionally has closets, tables, chairs and other objects crushed and damaged until they are unusable, or suddenly conjures tangible forms out of two-dimensional shadows. If we compare the art world to a scientific laboratory, it can be said that some aesthetic guinea pigs are always available for Tawatchai's experiment on possibilities in perception, and this artist has never stopped creating new hypotheses and invented new aesthetic methods.

Intrigued by dimensional aesthetics of the facts that are transformed by artistic touch, Tawatchai based his new collection on world cartography and Marco Polo's travelogue in The Travels of Marco Polo, the knowledge which encouraged humans to begin their journey into the unknown, and possibly a part of inspiration for Christopher Columbus and other adventurers in their discovery of new lands. It can be said that The Travels of Marco Polo is a narrative; whether it is fact or fiction, provable or not, it has become the explosive origin of world exploration, motivating humanity to set their destinations and create new possibilities in searching. This quest for new and remote places has developed in scope and extends its definition to include the trip to the moon by teams of astronauts, as well as later explorations of the solar system.

"Marco Polo" is Tawatchai Pantusawasdi's first solo exhibition in three years, a return to complete his cycle in the art world. This new combination of slate, metal, wooden boat frame and drawings reflect his potential as a model and inspiration for other explorers to make their trips in this seemingly infinite world of art. If the world is a place for discovery, perhaps humans are both searchers and the searched, in the same way that the principle of perspective travelled from faraway to show us another form of perception. Tawatchai previously portrayed complexity in his works on perspective as necessary knowledge for the art world since ancient time, as well as a real approach in our understanding of the world. When calculation and measurement have become important factors in the development of paintings and other kinds of art, using science and knowledge in artistic creation may not be different from breaking this world into pieces, like fragmented writings waiting to be recomposed.

Fragmentation by the code of language has become the nature of simulation. Tawatchai's works clearly portray calculation, modeling and fabrication which require advanced techniques and craftsmanship. Of course, it does not totally depend on scientific process or mathematical principles, because on the day when Marco Polo began his journey, his aim was not for knowledge -- it was just a struggle for survival, an adventure, a search fueled by ambition, probably the same simplest reasons for the origin of all things on earth. The development of the world map should not be considered as starting in the wrong track, since we should not forget that human in the past still believed that the world is flat. Perceptions of the world in Buddhist cosmology and in the Bible are different since they are based on various beliefs and necessities according to each society's way of life.

In the modern world, cartography has become an authoritative objective knowledge, unreached by the intrusion of imagination, while in the past, seeing the world with empirical knowledge helped us look from the inside to the outside in the adventurous acts of searching. Today's aerial maps are easily produced with technology and knowledge in science and physics, but in the past, our understanding of the stars and the universe was not only in terms of knowledge, but also closely connected to ways of life, beliefs and mysticism in relation to time, angels and spirits. Still, the world today leaves us some connections to unknown aspects of life, which bring in complexity and subtlety in our understanding of the world.

If maps are representation of the world, or presentation of our own understanding of it, to make descriptions of the world through drawing, recording and fabrication may almost leaves us unable to find the line between art, narrative and factual information. When Tawatchai Pantusawasdi's artistic style goes in parallel with humans' knowledge, science, and beliefs about the world, then we realize that no matter how we try to describe or tell stories about it, the world still lies flat on the same ground as the lives of our own.

Chol Janepraphaphan / 2012

Rama IX Art Museum Foundation

มาร์โค โปโล ผู้เหยียบดวงจันทร์?

หากเราพูดถึงการเดินทาง การแสวงหา และการค้นพบบางสิ่งบางอย่างบนโลกใบนี้ อาจจะเป็นเรื่องที่ฟังดูโรแมนติกเกินจริง แต่ก็ไม่อาจจะปฏิเสธได้ว่า แท้จริงแล้วเราต่างพยายามแสวงหาคำตอบถึงความหมายแห่งชีวิตอยู่ในทุกเมื่อเชื่อวัน ไม่เว้นแม้กระทั่ง **ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์** ประติมากรผู้เปลี่ยนให้วัตถุสิ่งของธรรมดากลายเป็นผลงานที่สร้างบทสนทนาเกี่ยวกับชีวิต ด้วยการปรับมุมมองหรือเปลี่ยนวิธีที่เราเข้าใจโลก ความสามารถที่คาบเกี่ยวอยู่ระหว่างการเป็นศิลปินและนักประดิษฐ์ หลายปีที่ผ่านมาวัตถุสิ่งของที่ถูกปรับให้บิดแบนขัดแย้งกับมิติการรับรู้นั้น ผู้ที่ติดตามหรือคุ้นเคยผลงานของเขามาก่อนจะทราบว่า ไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่ศิลปินคนหนึ่งจะมีฝีมือเชิงช่างในระดับสูง พร้อมกับทักษะการคำนวณที่ไม่ได้สอนอยู่ในบทเรียนคณิตศาสตร์อีกทั้งผลงานแต่ละชิ้นยังเต็มเปี่ยมไปด้วยความงามในเชิงศิลปะ เมื่อประติมากรรมที่ทำจากวัสดุธรรมดาจำพวกไม้ โลหะ หิน ได้เปลี่ยนโลกของการรับรู้ให้เข้าสู่ห้วงเวลาอัศจรรย์ราวกับต้องมนตร์แห่งบทกวี

การเดินสลับเส้นทางไปมาจากโลกสามมิติ ไปสู่โลกสองมิติเป็นร่องรอยประหลาดที่ขัดแย้งกับวิถีการทำงานศิลปะในขนบ เพียงเพราะเราคุ้นชินกับการร่างแบบเพื่อนำไปสู่ผลงานลอยตัว แต่ชีวิตของธวัชชัยกลับสร้างอิสระเชิงมิติให้กับนิยามทางศิลปะและการรับรู้โลกด้วยประสาทสัมผัสต่างๆ บางครั้งเหมือนเขาจงใจที่จะทำให้ตู้ โต๊ะ เก้าอี้ หรือสิ่งของต่างๆ ถูกบีบแบนจนใช้การไม่ได้ หรือเสกให้เงาระนาบกลายเป็นรูปทรงจับต้องได้ในบัดดล หากโลกศิลปะเปรียบดั่งห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ก็คงกล่าวได้ว่ามีเหยื่อทางสุนทรียศาสตร์ให้ธวัชชัยได้จัดการทดลองหาความเป็นไปได้ทางการรับรู้ไม่เคยขาดมือ และศิลปินผู้นี้ก็ไม่เคยหยุดตั้งสมมุติฐานและคิดค้นวิธีการทางสุนทรียศาสตร์เช่นกัน

ความงามเชิงมิติของข้อเท็จจริงที่ถูกดัดแปลงด้วยสัมผัสของศิลปะ ทำให้ผลงานชุดใหม่ของธวัชชัยกลับมาพูดถึงการสร้างแผนที่โลกและบันทึกการเดินทางของมาร์โค โปโล (The Travels of Marco Polo) องค์ความรู้ที่นำพาให้มนุษย์เดินทางออกไปสู่ความไม่รู้อาจเป็นส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจ และความท้าทายในการเดินทางออกผจญภัยสำรวจของคริสโตเฟอร์ โคลัมบัส และนักผจญภัยรุ่นต่อมาจนค้นพบดินแดนใหม่ คงไม่เกินเลยไปนักหากเราจะกล่าวว่า The Travels of Marco Polo คือเรื่องเล่า ที่ไม่ว่าจริงเท็จ หรือจะพิสูจน์ได้มากน้อยเท่าไรก็ตาม แต่ได้กลายเป็นจุดระเบิดของการสำรวจโลก ทำให้มนุษยชาติสร้างจุดมุ่งหมายรวมทั้งความเป็นไปได้ใหม่ๆ ของการแสวงหา เกิดเป็นภารกิจเพื่อการพิชิตพิกัดที่ขยายวงกว้าง มีความหมายยิ่งใหญ่และห่างไกลออกไป ซึ่งหมายรวมถึงการเดินทางออกสำรวจดวงจันทร์โดยคณะนักบินอวกาศและการตั้งคำถามต่อระบบสุริยะในช่วงเวลาถัดมา

"Marco Polo" เป็นนิทรรศการแสดงเดี่ยวในรอบ 3 ปีของธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์ การกลับมาที่เสมือนครบรอบของการโคจรในโลกศิลปะ นิทรรศการที่เกิดจากการผสมผสานหินกระดานชนวน โลหะ ไม้ โครงเรือ และงานวาดเส้นสะท้อนให้เห็นศักยภาพที่กล่าวได้ว่า เขาคือหนึ่งในตัวอย่างและแรงบันดาลใจสำหรับนักสำรวจคนอื่นๆ ที่กำลังออกผจญภัยในโลกศิลปะที่ดูเหมือนไม่มีจุดสิ้นสุด และหากโลกคือการค้นพบ บางทีมนุษย์ก็อาจเป็นผู้ออกค้นหาและถูกค้นหา เช่นเดียวกับศาสตร์ทัศนียวิทยา (Perspective) ที่ข้ามน้ำข้ามทะเลมาเพื่อนำเสนอความเป็นจริงอีกรูปแบบหนึ่งของการมองเห็น ธวัชชัยเคยแสดงภาวะยอกย้อนในผลงานของเขามาก่อนหน้านี้แล้วเกี่ยวกับทัศนียวิทยา ในฐานะศาสตร์ที่มีความจำเป็นต่อโลกศิลปะมาอย่างยาวนาน ที่ไม่ได้หมายความไปถึงความเป็นจริงของวิธีการทำความเข้าใจโลกเมื่อการคำนวณวัดเป็นปัจจัยสำคัญที่เปลี่ยนโฉมจิตรกรรมและศิลปะแขนงอื่นๆ การใช้ศาสตร์วิทยาการมาสร้างศิลปะก็คงไม่ต่างจากการแยกโลกใบนี้ออกจากกันเป็นชิ้นๆ เหมือนข้อเขียนกระจัดกระจายและพร้อมที่จะประกอบกันขึ้นมาใหม่

การแยกส่วนด้วยรหัสภาษากลายเป็นธรรมชาติของการสร้างแบบจำลอง ซึ่งในผลงานของธวัชชัยได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงการคำนวณ การสร้างแบบ และการประกอบที่ต้องใช้เทคนิคเชิงช่างชั้นสูงในการทำงาน แน่นอนมันอาจเป็นขั้นตอนที่ไม่ใช่วิทยาศาสตร์ หรือไม่ใช่หลักการแบบคณิตศาสตร์เสียทั้งหมด เพราะในวันที่มาร์โค โปโลออกเดินทางนั้นก็ไม่ใช่เพื่อจุดประสงค์ของศาสตร์หรือความรู้ใด มันอาจเป็นเพียงการดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด เป็นเพียงการผจญภัย หรือกระทั่งการพาตัวเองออกไปแสวงหาบางสิ่งด้วยความทะยานอยาก ซึ่งนั่นอาจเป็นเหตุผลที่เรียบง่ายที่สุดที่ทำให้สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ บนโลกกำเนิดขึ้นมา ดังนั้นพัฒนาการของการสร้างแผนที่โลกจึงไม่อาจเรียกได้ว่าเริ่มจากการสร้างอย่างผิดๆ บางทีนั่นอาจเป็นความคาดเคลื่อนของความรู้ในอดีต เพราะต้องไม่ลืมว่าสมัยก่อนมนุษย์ยังเชื่อว่าโลกมีลักษณะแบน แม้ไตรภูมิหรือการบอกเล่าลักษณะของโลกตามไบเบิล ก็ได้กำหนดสัณฐานที่ต่างกันออกไป เพราะลักษณะที่แท้ของโลกนั้น เกิดจากความเชื่อและความจำเป็นที่ต่างกันตามรูปแบบวิถีชีวิตของมนุษย์

และในขณะที่การสร้างแผนที่โลกได้กลายเป็นความรู้เชิงวัตถุวิสัย (Objective knowledge) และกลายเป็นสิ่งที่ยากจะหาข้อโต้แย้งในโลกสมัยใหม่ กลายเป็นการมองไปที่เส้นสุดเขตแดนยากที่จินตนาการจะล่วงล้ำเข้าไป การมองโลกด้วยความรู้เชิงประจักษ์ (Empirical knowledge) ในอดีตทำให้การสร้างโลกเป็นไปด้วยการมองจากภายในสู่ภายนอก กลายเป็นการผจญภัย การแสวงหา ต่างกับในปัจจุบันที่เราสร้างแผนที่ทางอากาศได้อย่างง่ายดายด้วยเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์ ฟิสิกส์ เช่นเดียวกับความเข้าใจในเรื่องจักรวาลและดวงดาวในอดีตซึ่งไม่ได้สัมพันธ์กับมนุษย์เพียงในสถานะของความรู้ทว่าดำรงอยู่ด้วยความผูกพันกับวิถี ความเชื่อ และศาสตร์ลึกลับบางชนิดที่โยงใยกับเรื่องเวลา แม้กระทั่งเทพยดาและวิญญาณ คงไม่ต่างจากโลกปัจจุบันที่ยังคงหลงเหลือความสัมพันธ์กับชีวิตในด้านของความไม่รู้อยู่บ้าง บางครั้งความเข้าใจต่อโลกจึงซับซ้อนและงดงาม

หากแผนที่คือภาพตัวแทนของโลก หรือเป็นการแสดงความเข้าใจต่อโลกก็ตาม สุดท้ายในความหมายทางภาษา การบอกเล่าการอธิบายโลกด้วยวิธีการวาด การบันทึก การสร้างประกอบ จึงแทบจะทำให้เรามองไม่เห็นเส้นแบ่งระหว่างศิลปะ เรื่องเล่า และข้อเท็จจริง เมื่อลำบัดลำนวนไทางศิลปะของ ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์ ได้ขนานแนบไปกับองค์ความรู้ ศาสตร์วิชา และความเชื่อที่มนุษย์มีต่อโลก จนทำให้เราเห็นว่าแท้จริงไม่ว่าเราจะพยายามบอกเล่าลักษณะ หรือเรื่องราวเกี่ยวกับโลกด้วยวิธีอะไรก็ตาม สุดท้ายโลกก็ยังคงแบนอยู่บนระนาบเดียวกันกับวิถีชีวิตของเรานั่นเอง

ชล เจนประภาพันธ์ / 2012

Rama IX Art Museum Foundation

works

Rama IX Art Museum Foundation

Figure of Egg, 2012
copper, lead, steel, 24 x 34 x 22 cm.

Over Heat Globe, 2012
brass, silver, steel, 60 x 60 x 150 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

Artist's Drafting table, 2012
wood, steel, brass, 99 x 128 x 94 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

Earth' Shadow at 3 p.m., 2012
zinc, lead, steel, 50 x 220 x 68 cm.

Planet Earth & Moon, 2012
slate, teak, steel, 50 x 190 x 245 cm.

Planet Earth, 2012
drawing on paper, 50 x 65 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

3 Utilities, 2012
scratch on slate, 53 x 53 cm.

Sacred Rain, 2012
scratch on slate with embossed jewelry, 100 x 120 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

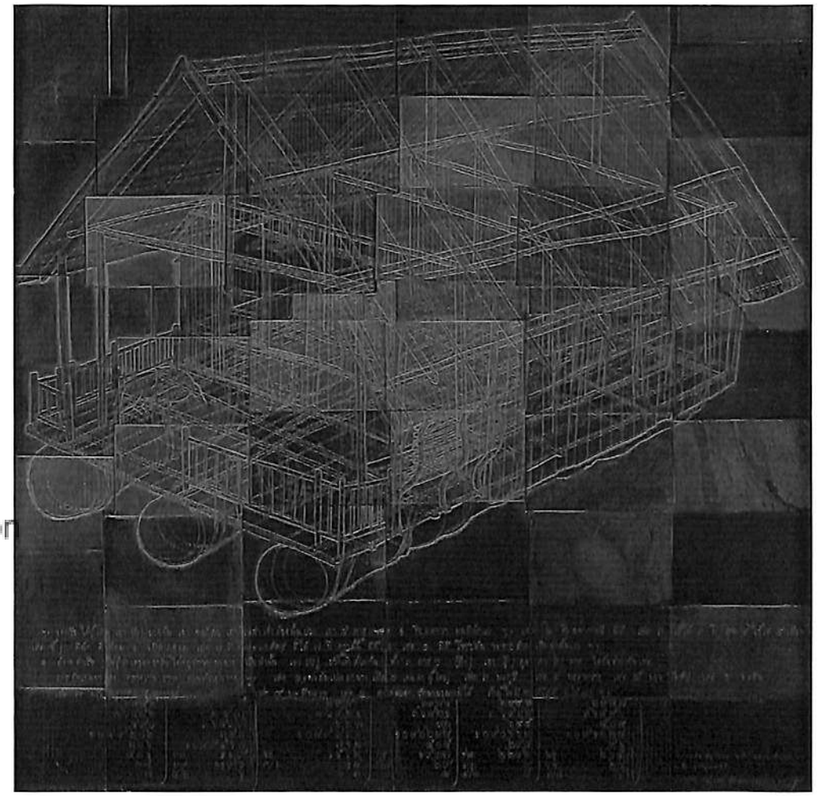

Without Suffering Hut, 2005
scratch on slate,126 x 126 cm.

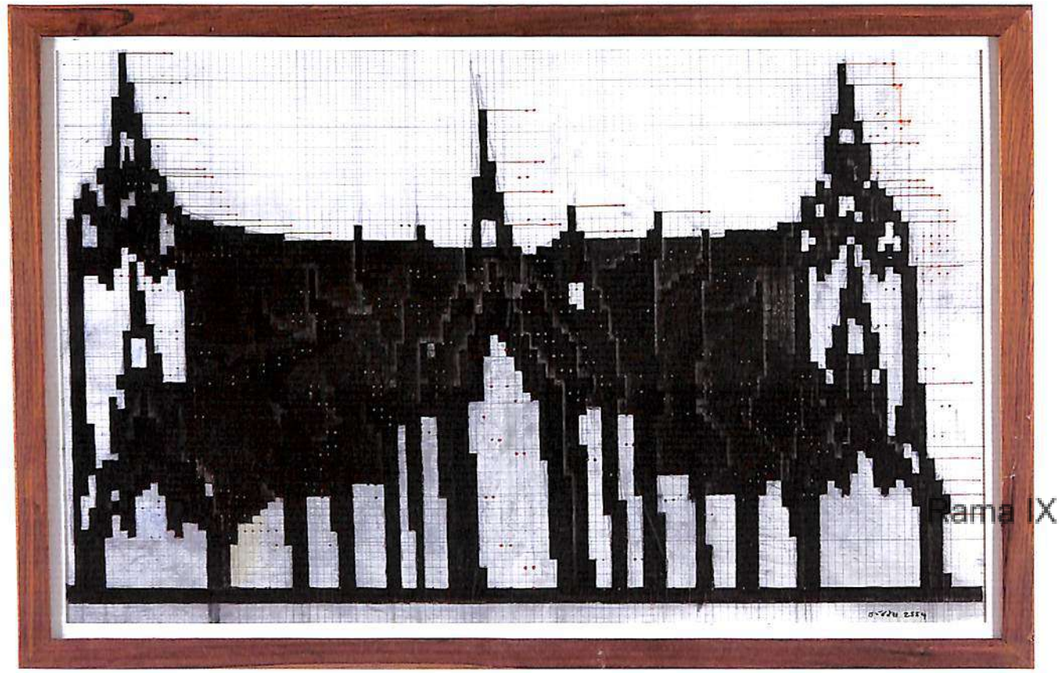

Study on Heaven's Roof, 2011
crayon on paper, 72 x 106 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

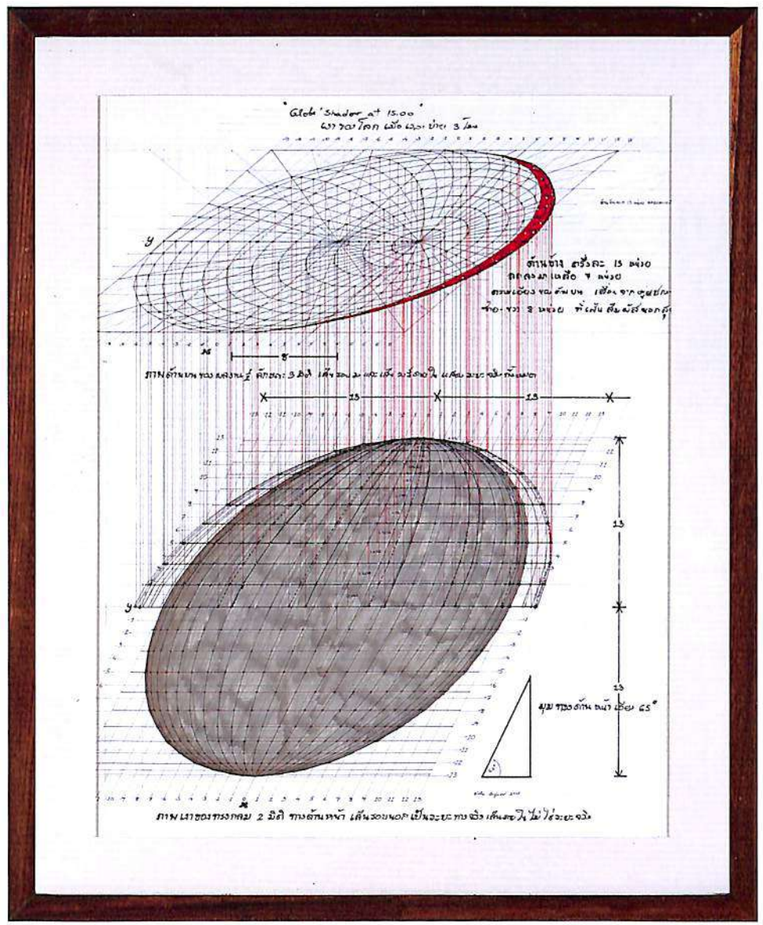

Globe Measure, 2012
drawing on paper, 56 x 70 cm.